

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-03040/2017-ERU

V Ostravě dne 3. srpna 2017

Č. j. 03040-3/2017-ERU

PŘÍKAZ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, v příkazním řízení podle ust. § 90 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), ve spojení s ust. § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vedeném pod sp. zn. OSR-03040/2017-ERU s obviněným z přestupku, kterým je fyzická osoba [REDAKCE], nar. [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], ve věci podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. f) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, (energetický zákon), ve znění účinném do 5. června 2017 (dále jen „energetický zákon“), rozhodl

takto:

- I. Obviněný z přestupku, fyzická osoba [REDAKCE], narozen [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE] (dále též „účastník řízení“), se uznává vinným ze spáchání **přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. f) energetického zákona**, kterého se dopustil úmyslně tím, že v rozporu s ust. § 28 odst. 3 energetického zákona v blíže neurčené době, nejpozději dne 14. října 2016 v budově bez čísla popisného, na parcele č. st. [REDAKCE], k. ú. [REDAKCE], obec [REDAKCE], provedl zásah na odběrném elektrickém zařízení, kterým prochází neměřená elektřina, bez předchozího souhlasu provozovatele distribuční soustavy tak, že klešťovými svorkami připojil vodiče Cu 1,5 mm² na pojistku fáze L3 a na nulovou pásnici v hlavní domovní pojistkové skříně, v důsledku čehož neoprávněně připojil elektrickou energii do jím obývaných prostor uvedeného domu a neoprávněně odebíral elektrickou energii z neměřené části elektroinstalace.
- II. Dle ust. § 90 odst. 4 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, se účastníku řízení za spáchání přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. f) energetického zákona ukládá **pokuta ve výši 10 000 Kč** (slovy: deset tisíc korun českých), která je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto příkazu na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 26717.

Odůvodnění

Energetickému regulačnímu úřadu (dále jen „Úřad“) jako věcně příslušnému správnímu orgánu podle ust. § 18 energetického zákona, byl dne 8. března 2017 postoupen spis Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Karlovarského kraje, územního odboru Sokolov, 2. oddělení obecné kriminality (dále jen „Policie ČR“), č. j. [REDAKCE] k projednání přestupku účastníka řízení.

Po prostudování podkladů obsažených ve spisovém materiálu Policie ČR dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání účastník řízení dopustil a že jsou dostatečně zjištěny i ostatní skutečnosti, a proto přistoupil v souladu s ust. § 90 zákona o odpovědnosti za přestupky k vydání tohoto příkazu.

Dne 14. října 2016 zjistil technik firmy [REDAKCE], [REDAKCE], při kontrole odběrného místa bez č. p. na parcele č. st. [REDAKCE], část [REDAKCE], neoprávněný odběr elektrické energie provedený v hlavní domovní skříní připojením hnědého vodiče CYSY 3x 1,5 mm kroko svorkou na pojistku fáze L3 a modrého vodiče svorkou na nulovou pásnici, kde byl zjištěn průtok proudu 0,6 A, načež byly zadokumentovány elektrické spotřebiče zapojené k neoprávněnému odběru, kdy se jednalo o televizor, ledničku, anténní zesilovač a tranzistorové rádio. Po zapnutí uvedených spotřebičů byl zjištěn průtok proudu 6,94 A. Neoprávněný odběr byl technikem po provedené kontrole tentýž den ukončen.

Majitel nemovitosti, ve které byl neoprávněný odběr elektrické energie zjištěn, [REDAKCE], nar. [REDAKCE], uvedl, že dům je neobývaný, odpojený od elektrické energie a že se asi před třemi lety dohodl s panem [REDAKCE], že v domě bude dočasně přebývat nějaký jeho pracovník, ale o koho jde, neví.

[REDAKCE], nar. [REDAKCE], uvedl, že dům, kde byl zjištěn neoprávněný odběr, hlídá, s majitelem p. [REDAKCE] má dohodu a že v domě asi 3 roky bydlí účastník řízení. O tom, že byl účastník řízení načerno připojen k elektrické síti, neví, přičemž asi před třemi lety mu zapůjčil dvě 12 V baterie a měnič na 220 V, který účastník řízení používal a baterie si u něj nabíjel v intervalu tak 4 dnů, a uvedl, že účastník řízení z elektrických spotřebičů používal nějakou lampu, televizi a tranzistorové rádio. Dále uvedl, že účastník řízení kupuje plynové bomby na vařič. Asi měsíc před jeho výslechem, jenž byl proveden dne 27. října 2016, někdo účastníku řízení zapůjčené baterie a měnič ukradl.

Účastník řízení uvedl, že asi 5-6 let bydlí v domě u kostela v obci [REDAKCE], č. p. dům nemá, bydlení má domluvené s majitelem, na domě měl baterie od [REDAKCE], pomocí kterých napájel televizi a lampu, což takto praktikoval po celou dobu asi až do 10. října 2016, kdy se sám kabelem a svorkami napojil na novou rozvodnou skříňku. Od doby co provedl napojení, tak používal lampu a televizi, topil si v kamnech, vaří na plynovém vařiči.

Podle ust. § 90 odst. 1 písm. f) energetického zákona se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že provede zásah na odběrném elektrickém zařízení, kterým prochází neměřená elektřina, bez souhlasu provozovatele přenosové soustavy nebo provozovatele distribuční soustavy v rozporu s ust. § 28 odst. 3 téhož zákona nebo provede zásah na odběrném elektrickém zařízení před měřicím zařízením bez předchozího písemného souhlasu provozovatele přepravní nebo distribuční soustavy v rozporu s ust. § 71 odst. 11 téhož zákona.

Energetický zákon v ust. § 28 odst. 3 zakotvuje, že na odběrném elektrickém zařízení před měřicím zařízením nesmí být prováděny žádné zásahy bez předchozího souhlasu provozovatele přenosové soustavy.

V řízení bylo zjištěno a prokázáno, že účastník řízení provedl zásah na odběrném elektrickém zařízení, kterým prochází neměřená elektřina, bez jakéhokoli vědomí provozovatele distribuční soustavy. Provedl tedy zásah bez předchozího souhlasu provozovatele distribuční soustavy, a to tak, že klešťovými svorkami připojil vodiče Cu 1,5 mm² na pojistku fáze L3 a na nulovou pásnici v hlavní domovní pojistkové skříní, v důsledku čehož neoprávněně připojil elektrickou energii do jím obývaných prostor uvedeného domu a neoprávněně odebíral elektrickou energii z neměřené části elektroinstalace.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že byly naplněny formální znaky přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. f) energetického zákona. Přestupek, který je posuzován v dané věci, současně jednoznačně vyplývá z energetického zákona.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo. Což nad uvedené vyplývá i z ust. § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky. V této souvislosti se Úřad zabýval také otázkou naplnění materiální stránky vytýkaného správního deliktu.

Správní orgán uvádí, že jednání, kdy účastník řízení provedl úmyslně zásah do odběrného elektrického zařízení, a to aniž by měl k provádění zásahů sám potřebné odborné znalosti, splňuje nepochybně též kritérium společenské škodlivosti, neboť jeho protiprávním jednáním došlo k ohrožení bezporuchového provozu předmětného zařízení.

Ve smyslu ust. § 2 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 30. června 2017 (dále jen „zákon o přestupcích“), se přestupkem rozumí zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno buď v zákoně o přestupcích, nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin. Ve smyslu ust. § 3 zákona o přestupcích k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je potřeba úmyslného zavinění.

Zavinění v právu je subjektivní vztah (vůle, vědomí nebo nedbalost) osoby k předpokládaným nebo možným následkům nebo zakázanosti jejího jednání, jímž je někomu způsobena újma nebo které je protiprávní. Zavinění je jednou z podmínek prokázání spáchání přestupku ve smyslu zákona o přestupcích. V přestupkovém právu se přitom rozlišuje

zavinění úmyslné (úmysl přímý nebo nepřímý či eventuální) a nedbalostní (nedbalost vědomá či nevědomá).

Správní orgán vyhodnotil, že účastník řízení spáchal posuzovaný přestupek úmyslně, konkrétně v úmyslu přímém ve smyslu ust. § 4 odst. 2 písm. a) zákona o přestupcích, jelikož účastník řízení chtěl svým jednáním porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, když z jeho vyjádření před policejním orgánem vyplynulo, že přestupek spáchal za účelem přívodu elektrické energie přes naměřenou část elektroinstalace.

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů shromážděných v řízení nicméně existence takových okolností nevyplývá.

Lze uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. f) energetického zákona, a správní orgán proto přistoupil k uložení správního trestu ve formě pokuty.

Podle ust. § 90 odst. 4 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, se za přestupek podle ust. § 90 odst. 1 písm. f) energetického zákona uloží pokuta až do výše 100 000 Kč.

Při stanovení konkrétní výměry pokuty správní orgán přihlédl ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a), c) a g) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti správního deliktu, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti účastníka řízení. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Vzhledem k výše uvedenému správní orgán nejprve posuzoval otázku povahy a závažnosti přestupku ve smyslu ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Co se týče závažnosti přestupku, správní orgán hodnotí v neprospěch účastníka řízení, že přestupek spáchal svým aktivním konáním, kdy sám o své vůli provedl zásah na odběrném elektrickém zařízení, a to aniž by měl k provádění zásahu potřebné odborné znalosti.

U míry zavinění pachatele obecně platí, že úmyslné zavinění je závažnější než nedbalostní. V průběhu příkazního řízení vyšlo najevo, že účastník řízení provedl zásah na odběrném zařízení úmyslně, a to s cílem zajistit přívod elektrické energie z neměřené části obvodu, k čemuž správní orgán přihlédl při určení výše pokuty jako k okolnosti přitěžující.

Při posuzování následků přestupku správní orgán především zkoumal, zda objekt přestupku (tedy odběrné elektrické zařízení) byl pouze ohrožen nebo došlo k jeho porušení a jaká je výše škody. Přitom dospěl správní orgán k závěru, že účastník řízení se dopustil svým aktivním jednáním ohrožení objektu, jelikož neprováděl žádné úpravy samotného odběrného elektrického zařízení. Jelikož došlo v přímé souvislosti s jednáním účastníka řízení pouze k ohrožení zájmu chráněného zákonem, hodnotí správní orgán tuto skutečnost jako polehčující okolnost.

Co se týče osoby pachatele, správní orgán posuzoval postoj pachatele ke spáchanému přestupku. Účastník řízení se ke svému jednání přiznal, což hodnotí správní orgán jako polehčující okolnost. Zároveň správní orgán dodává, že nemá povědomí o tom, že by s uvedeným účastníkem řízení bylo kdy vedeno příkazní či přestupkové řízení z důvodu porušení povinností vyplývajících z právních předpisů upravujících oblast energetických odvětví. Lze tak říct, že účastník řízení se přestupku dopustil poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako polehčující okolnost.

Úřad se při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Správní orgán má za to, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, tedy při samé spodní hranici zákonného rozpětí pokuty, nemůže být považována za finanční ohrožení existence účastníka řízení. Ukládaná pokuta musí být zároveň pro pachatele citelná, neboť v opačném případě by její efekt byl minimální. Správní orgán nepochybuje, že zaplacení uložené pokuty se negativně odrazí ve finanční situaci účastníka řízení. Takový dopad je však třeba považovat za základní charakteristiku správního trestu v podobě finanční sankce.

Po zvážení všech okolností případu a na základě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, byla výše sankce stanovena tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, tj. v dolním pásmu možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán proto považuje pokutu ve výši 10 000 Kč za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu, upraveného energetickým zákonem, a zároveň tak pokuta může plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Výše uložené pokuty současně odpovídá rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech dle ust. § 2 odst. 4 správního řádu.

Poučení

Proti tomuto příkazu lze podle ust. § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání odporu se počítá ode dne následujícího po doručení příkazu, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy byl nedoručený a uložený příkaz připraven k vyzvednutí.

JUDr. Zuzana Šmídová, v. r.
ředitelka odboru správních řízení